

OSNOVA 1. EPIŠTOLY TESALONICKÝM

- 1. Vděčnost za pevnou víru sboru (1,1-10)**
- 2. Vzpomínky na práci v Tesalonice (2,1-13)**
- 3. Zápas pronásledovaného sboru (2,14 – 3,13)**
- 4. Posvěcený křesťanský život (4,1-12)**
- 5. Naděje Kristova příchodu (4,13 – 5,11)**
- 6. Pravidla sborového života (5,12-28)**

1. TESALONICKÝM 1,1-10

Vděčnost za pevnou víru sboru

Co víte o autorech dopisu, a jakým způsobem oslovují sbor?

Apoštol Pavel si po sporu s Barnabášem vybral jako společníka na druhou misijní cestu Silase (Silvana), předního muže jeruzalémského sboru (Sk 15,22), proroka (Sk 15,32) a kazatele (2. Kor 1,19). V Lystře přibral za pomocníka také mladého Timotea, vzděláného od mládí v Písmech (2 Tm 3,15), který pak sloužil jako apoštolova „prodloužená ruka“ (Sk 19,22). Pavel a jeho společníci vnímají sbor v Tesalonice jako společenství, které žije ve stálém spojení s Otcem i Synem a přejí mu Boží milost a pokoj.

Víte něco o okolnostech sepsání tohoto dopisu? (viz. 1 Te 2 a 3; Sk 16-17)

Sbor v Tesalonice vznikl pod ostrými útoky ze strany Židů, kteří misionářům záviděli úspěchy mezi pohany a ženami z významných rodin. Proto byli nuceni nově založený sbor předčasně opustit. Když pak Pavel po čase posílá s obavami Timotea do Tesaloniky, dostává od něj radostné zprávy. Sbor v pronásledování obstál a nese dobré ovoce víry. Pavel se raduje a píše z Korintu svůj první dopis, aby sbor ještě více povzbudil.

Co se můžeme od autorů dopisu naučit ohledně jejich vztahu ke sboru v Tesalonice? (verše 2-3)

Zdá se, že misionáři se za tesalonické křesťany velmi často modlí, a když si na ně při svých modlitbách vzpomenou, vždycky jsou naplnění vděčností vůči Bohu. Dopis sice naznačuje, že je toho ještě mnoho, co by mohlo být Tesalonickým vytčeno, avšak autoři vůči nim nezaujímají postoj přísných „hmidopichů“. Dívají se s nadhledem, který v nich působí radost a chválu.

Jaké duchovní ovoce tesalonických křesťanů vedlo autory listu k upřímné vděčnosti, a jak těmto duchovním projevům rozumíte?(verš 3)

Skutek víry - křesťané v Tesalonice mají pravou víru, která se zjevně projevuje na viditelných skutcích. Námaha lásky - z lásky k Bohu a lidem se napracovali až do bodu vyčerpání. Vytrvalost naděje - nečekali pasivně, co přijde, ale trpělivě překonávali překážky, které stály v cestě jejich víře.

Odkud berou autoři dopisu jistotu, že tesaloničtí křesťané patří k Božím vyvoleným a jejich víra se zakládá na ryzím obrácení?(verše 4-5)

I když byly okolnosti zvěstování v Tesalonice velmi těžké, misionáři tehdy zjevně prožili výjimečné Boží povzbuzení, když viděli, že jejich slovo doprovází velká autorita a obracejí se desítky lidí. Uvědomili se, že Duch svatý dodává jejich slovu moc, a to moc v plnosti, které se nedá odolat.

1. TESALONICKÝM 1,1-10

Vděčnost za pevnou víru sboru

Co víte o autorech dopisu, a jakým způsobem oslovují sbor?

Víte něco o okolnostech sepsání tohoto dopisu? (viz. 1 Te 2 a 3; Sk 16-17)

Co se můžeme od autorů dopisu naučit ohledně jejich vztahu ke sboru v Tesalonice? (verše 2-3)

Jaké duchovní ovoce tesalonických křesťanů vedlo autory listu k upřímné vděčnosti, a jak těmto duchovním projevům rozumíte?(verš 3)

Odkud berou autoři dopisu jistotu, že tesaloničtí křesťané patří k Božím vyvoleným a jejich víra se zakládá na ryzím obrácení?(verše 4-5)

Čím se stali věřící v Tesalonice vzorem pro jiné sbory? (verše 6-7)

Napodobovali nejprve víru svých duchovních otců, ale pak začali napodobovat samotného jejich Mistra (1 K 11,1). Pán prošel na cestě ke slávě velikým utrpením. Také jeho učedníci (misionáři) procházejí ve službě pronásledováním. A přesto se Tesaloničtí nenechali odradit, ale viděli ve vytrvalosti misionářů důkaz pravdivosti jejich víry, která je hodná následování. Tak se oni sami stali vzorem pro ostatní trpící sbory v okolí.

Jak se vlastně sbory v jiných městech o tesalonické církvi dozvěděly?

Tesalonika byla nejdůležitějším městem západní části Makedonie. Denně přes ni proudily stovky cestujících z Řecka do Malé Asie. Vliv sboru byl ve městě tak patrný, že mnozí z poutníků byli konfrontováni s evangeliem a cestující křesťané, kteří se tak mohli snadno se sborem seznámit, vyprávěli později o příkladné víře Tesalonických ve svých vlastních sborech.

Jakým způsobem popisují křesťané z jiných sborů obrácení Tesalonických? (verše 9-10)

Vzhledem k tomu, že většina členů sboru byla z řad pohanů, museli tito lidé prodělat radikální obrat ve svém životě. Opustili starý způsob života s jeho modloslužbou a rozhodli se sloužit jedinému živému a pravému Bohu. Obrácení tedy nebylo cílem, ale pouze počátkem jejich duchovního života naplněného službou a očekáváním na Ježíše Krista, který vstal z mrtvých, sedí na pravici Boží a vrátí se, aby zachránil Boží lid před věčným soudem.

Čím se stali věřící v Tesalonice vzorem pro jiné sbory? (verše 6-7)

Jak se vlastně sbory v jiných městech o tesalonické církvi dozvěděly?

Jakým způsobem popisují křesťané z jiných sborů obrácení Tesalonických? (verše 9-10)

APLIKACE

Trojice víry lásky a naděje se vyskytuje i na jiných místech Bible. Jedná se zjevně o nejdůležitější rysy živého společenství. Jak na tom je z hlediska víry, lásky a naděje náš sbor?

Služba misionářů v Tesalonice se vyznačovala Boží mocí a přesvědčivou plností. Jak poznáme, zda i my sloužíme Bohu v moci Ducha nebo pracujeme jenom ve své lidské síle?

Oddíl nám otvírá pohled na sérii příkladů víry. Kristus se stal vzorem misionářům, ti se stali vzorem Tesalonickým a oni zase vzorem jiným sborům. Nacházíte v našem sboru také duchovní vzory hodné následování, nebo je musíte hledat jinde?

1. TESALONICKÝM 2,1-13

Vzpomínky na práci v Tesalonice

Za jakých okolností misionáři zvěstovali evangelium v Tesalonice?

Bylo to krátce po té, co byli bičováni a vězněni ve Filipis (Sk 16).

V Tesalonice nebyla práce o nic lehčí, protože narážela na nesmírně tvrdý odpor ze strany židů, kteří kvůli nim pobouřili celé město (Sk 17). Přesto misionáři našli posilu a odvahu v Bohu, zvěstovali evangelium i přes překážky a posloužili tak mnohým lidem v městě ke spasení.

Jakých pohnutek se Pavel a jeho společníci při službě vyvarovali a proč?

Odmítali si usnadňovat službu tím, že by si nečestně nakláněli lidská srdce.

Nikomu nelichotili a neomlouvali jeho hřích, ani se nesnažili být mezi lidmi nějak populární nebo dokonce něco na své službě vydělat. Kázali zadarmo bez ohledu na výsledky, protože se chtěli líbit především Kristu.

On je povolal a bude jejich službu hodnotit (ne lidé). Svě učení si nevymysleli sami pro vlastní zisk, ale bylo jim svěřeno od Boha.

Jako Kristovi vyslanci mohli misionáři těžit ve sboru ze své důležitosti.

Jak ale k Tesalonickým ve skutečnosti přistupovali?(verše 7-8)

Protože sbor v Tesalonice založili (porodili), cítili k němu takovou lásku jakou prožívá matka k vlastnímu dítěti. Proto se nechovali důležitě a vznešeně, ale laskavě a s velkým pochopením. Byli ochotni nasadit za své duchovní děti třeba i vlastní život, pokud by to bylo nutné, zrovna tak, jako by to udělala každá milující matka. Předávali za slovem i srdce.

V čem se misionáři stali tesalonickým křesťanům příkladem?

verš 9

Jak list naznačuje ve 4,11-12, v Tesalonice se rozmohla mezi některými členy sboru zahálčivost. Je ale zřejmé, že od apoštolů tento zlořád rozhodně nepochází. I když měli právo přijímat podporu ze strany těch, kterým slouží, rozhodli se, že nebudou nikoho zbytečně zatěžovat a budou si vydělávat na živobytí vlastní prací. Protože se přes den věnovali lidem, museli často pracovat i v noci.

verš10

Jejich vztah ke sboru se vyznačoval zbožností (nejednali lidsky, ale ve víře, tak jako by jednal Kristus), spravedlností (nikomu neublížili, ani neukřivdili) a bezúhonností (nikomu nic nevzali, nezpronevěřili žádné peníze, nikoho nevyužívali). Tak ukázali Tesalonickým, že je důležité vést před Bohem posvěcený život s dobrým svědomím.

1. TESALONICKÝM 2,1-13

Vzpomínky na práci v Tesalonice

Za jakých okolností misionáři zvěstovali evangelium v Tesalonice?

Jakých pohnutek se Pavel a jeho společníci při službě vyvarovali a proč?

Jako Kristovi vyslanci mohli misionáři těžit ve sboru ze své důležitosti.

Jak ale k Tesalonickým ve skutečnosti přistupovali?(verše 7-8)

V čem se misionáři stali tesalonickým křesťanům příkladem?

verš 9

verš10

Ke komu se misionáři přirovnávají ve verších 11-12 a jakým způsobem podle toho jednali?

Už svůj vztah ke sboru popisovali jako vztah matky k dětem. Teď se na něj dívají ze strany otce rodiny. Ten svou lásku k dětem projevuje pozornou výchovou. Napomíná je, aby si zbytečně v životě neškodily. Povzbuzuje je, aby vytrvaly v dobrém jednání, a zapřísahá je tam, kde nestačí mírné napominání ani povzbuzování. Takoví byli i misionáři uprostřed věřících v Tesalonice.

Co, podle vás, vedlo misionáře k tomu, aby zvěštovali evangelium v Tesalonice právě takovým způsobem, jaký v celém oddílu popisují?

Při letmém pohledu na celý dnešní oddíl vyplývá, že misionáři byli motivováni jak zodpovědností vůči Bohu, tak také láskou k Tesalonickým. Pouze zodpovědné plnění misijního poslání jim dalo dost odhodlání pokračovat ve službě i po těžkých zkušenostech z Filipis a jenom ryzí láska jim dala dost trpělivosti vůči nově vzniklému společenství v Tesalonice.

Jakým způsobem Tesaloničtí přijali zvěst evangelia? Proč myslíte, že ji takto přijali?

Tesaloničtí nepovažovali zvěst misionářů za lidský výmysl ani za zbožné lidské přání, ale přijali ji jako vzkaz od Boha. Pochopili, že v těchto mužích k nim promlouvá sám Bůh, kterého je třeba uposlechnout. Zdá se, že velký podíl na tomto misijním úspěchu mělo samotné jednání misionářů. Jejich poslušné zvěstování evangelia i přes překážky, jejich ochota znovu trpět a jejich neomezená láska k věřícím, to vše dodalo kázání na věrohodnosti.

Ke komu se misionáři přirovnávají ve verších 11-12 a jakým způsobem podle toho jednali?

Co, podle vás, vedlo misionáře k tomu, aby zvěštovali evangelium v Tesalonice právě takovým způsobem, jaký v celém oddílu popisují?

Jakým způsobem Tesaloničtí přijali zvěst evangelia? Proč myslíte, že ji takto přijali?

APLIKACE

I my jako sbor máme poslání zvěstovat světu evangelium. Jak se potýkáme s překážkami, které se nám staví do cesty?

Myslíte si, že může náš malý misijní úspěch nějak souviset se způsobem, jakým evangelium lidem kolem nás předáváme?

Co na základě apoštolova příkladu očekáváte od vedení našeho sboru? Uveďte konkrétní příklady, co by se mělo zlepšit.

1. TESALONICKÝM 2,14 – 3,13

Zápas pronásledovaného sboru

Pavel v našem oddílu píše, že naléhavě touží vidět tesalonické křesťany a povzbudit jejich víru. Proč?

Už během Pavlova misijního působení v Tesalonice došlo k ostrým střetům s odpůrci křesťanského učení. Tím spíše byla církev vystavena silnému duchovnímu tlaku po jeho předčasném odchodu do Beroje. Sbor byl ještě duchovně velmi mladý a pronásledování mohlo snadno celou práci rozvrátit. Proto Pavel touží Tesalonické vidět a posilnit jejich víru.

Co spojovalo tesalonické křesťany se sbory v Judsku, a co v této souvislosti apoštol říká na adresu palestinských Židů?

Potkalo je stejné zklamání jako sbory v Judsku. Jejich krajané, přátelé a příbuzní, se kterými měli doposud dobré vztahy, se od nich kvůli Kristu náhle odvrátili a začali je i napadat. Pavel připomíná, že právě takovýto hněv přivedl mnohé z palestinských Židů k tomu, aby se dopouštěli násilí na nevinných lidech, Pána Ježíše nevyjímaje. S tím šel ruku v ruce i tvrdý židovský nacionalismus, který otevřeně pohrdal všemi ostatními národy.

Proč se Pavel nevydal do Tesaloniky už dřív, a jakým způsobem se sborem na dálku udržoval kontakt?

Apoštol říká, že chtěl sbor už několikrát navštívit, ale vždycky se postavila do cesty nějaká nepřekonatelná překážka. Tak se Satanovi podařilo držet Pavla v nejistotě a sbor v nebezpečí. Protože už apoštol nemohl déle snášet napětí nejistoty, vyslal aspoň Timotea, aby zjistil, co se v Tesalonice děje. Když se Timoteus vrátil zpátky, Pavel obratem poslal náš list 1. Tes.

Proč Pavlovi na tesalonickém sboru vlastně tolik záleželo?

V první řadě měl Tesalonické rád jako své vlastní děti. Proto po nich tolik toužil. Navíc mu nadějně vyhlídky práce v Tesalonice dělaly velikou osobní radost, protože viděl ovoce námahy a nasazení vlastního života.

V poslední řadě si byl vědom naléhavosti svého povolání, které ho nutilo k tomu, aby na sbor dohlédl a postaral se o jeho další růst, protože právě oni budou jeho chloubou před Pánem v den, kdy se podruhé vrátí na zem.

Co bylo hlavním posláním Timoteovy návštěvy v Tesalonice?

Timoteus do Tesaloniky přišel proto, aby upevnil a povzbudil víru tamějších pronásledovaných křesťanů. Satan se je pokoušel skrze utrpení všelijak zlomit, a proto bylo třeba zdůraznit, že utrpení je nedílnou součástí křesťanského života. Koneckonců i Pavel je na to už dříve upozorňoval.

1. TESALONICKÝM 2,14 – 3,13

Zápas pronásledovaného sboru

Pavel v našem oddílu píše, že naléhavě touží vidět tesalonické křesťany a povzbudit jejich víru. Proč?

Co spojovalo tesalonické křesťany se sbory v Judsku, a co v této souvislosti apoštol říká na adresu palestinských Židů?

Proč se Pavel nevydal do Tesaloniky už dřív, a jakým způsobem se sborem na dálku udržoval kontakt?

Proč Pavlovi na tesalonickém sboru vlastně tolik záleželo?

Co bylo hlavním posláním Timoteovy návštěvy v Tesalonice?

Co Timoteus během své návštěvy v Tesalonice zjistil?

Tesaloničtí křesťané přestáli pronásledování v pevné jistotě víry. Ba dokonce v ní i rostou a nejsou pozadu ani v lásce. Navíc mají stále dobré vzpomínky na Pavla (nedali se naočkoval judaistickými bludaři, kteří Pavla všude pomlouvali). Proto také upřímně touží apoštola Pavla i jeho spolupracovníky zase vidět.

Co tyto zprávy z Tesaloniky pro Pavla znamenaly, a jak na ně reagoval?

Timoteovy zprávy apoštola Pavla velice povzbudily. Přinesly mu velikou útěchu uprostřed vlastních zápasů. Po neúspěšném misijním tažení v Aténách získal novou chuť do práce, protože v Pánu není rozhodně marná. Svoji radost a vděčnost Pavel obrací na modlitbu. Děkuje, ale také prosí, aby Pán přece jen otevřel dveře a dopřál mu Tesalonické navštívit.

Co apoštol na závěr tohoto oddílu tesalonickým křesťanům přeje?

Touží po tom, aby se mohli ještě víc rozhojňovat a růst v lásce. Nikdy nebudeme milovat dost, vždycky je možné jít v lásce dál, a to nejen v lásce k rodině či ostatním věřícím, ale také k lidem mimo sbor. Dále apoštol Tesalonickým přeje, aby Pán posílil víru jejich srdce a dal jim sílu k poslušnému každodennímu úsilí o svatost.

Co Timoteus během své návštěvy v Tesalonice zjistil?

Co tyto zprávy z Tesaloniky pro Pavla znamenaly, a jak na ně reagoval?

Co apoštol na závěr tohoto oddílu tesalonickým křesťanům přeje?

APLIKACE

Zakusili jste někdy odmítnutí ze strany nejbližších kvůli vašemu odhodlání následovat Krista? Jak tato zkušenost ovlivnila vaši víru?

Co se můžeme od Pavla naučit ohledně zdroje motivace a odhodlání k věrné pastýřské péči o druhé křesťany?

Pavel se nestydí otevřeně Tesalonickým vyjádřit svoji lásku. Jakým způsobem si otevřeně vyjadřujeme lásku v našem sboru nebo skupince my?

1. TESALONICKÝM 4,1-12

Posvěcený křesťanský život

Jaká hlavní témata probírá Pavel v tomto oddílu? Jak apoštol hodnotí tyto věci s ohledem na Tesalonický sbor? (Obzvláště verše 1 a 10).

Apoštol probírá dvě témata týkající se vztahů - první odstavec se zabývá posvěcením ve vztazích mezi muži a ženami a druhý se týká několika základních křesťanských ctností. V obou případech Pavel sbor chválí, ale i přesto jej vyzývá k růstu. Zdravý sbor stále roste, nikdy se nemůže zastavit.

Co má být podle apoštola Pavla naším hlavním motivem k tomu, abychom usilovali o posvěcení?

„Žijte tak, abyste se líbili Bohu.“ On nás vidí i tehdy, když zůstáváme skryti zraku druhých lidí, a je to také On, kdo nás bude soudit. Proto je naprosto zavádějící spojovat posvěcení pouze se svědectvím, které vydáváme svým životem před druhými. To, co nás nutí ke změně jednání, má být především touha líbit se Bohu, a teprve potom se budeme líbit také bohabojným lidem. Žijeme nejprve před Bohem a až potom před lidmi.

Jakých prostředků používal a dále používá sám Pavel k tomu, aby tesalonické křesťany přiměl k úsilí o posvěcený život (verše 1-2)?

Pavel prosí, napomíná a dokonce ukládá příkazy. Z toho lze jasně vyvodit, že ačkoliv jsme voláni ke svobodě a volnosti, přesto má náš život také jasně vymezené hranice, které v žádném případě nesmíme překračovat. A pokud při sobě tento zatvrzelý sklon k překračování hranic odhalujeme, je na místě třeba i rázné napomínání a zapřísahání; jde přece o náš život.

Jakou oblast posvěcení má apoštol na mysli ve verších 3-7?

Jde o posvěcení v sexuálním životě. Zatímco pohané v této věci často vybočovali z mezí, nezůstávali věrni jedné ženě a dokonce sváděli ženy svých bratrů či přátel, křesťané jsou voláni ke svatosti - tzn. k životu se svou vlastní ženou (dosl. „vlastní nádobou“ - může být myšleno i „tělo“).

Selhání právě v sexuální oblasti vedlo k rozkladu ne jednoho společenství.

Jaké následky způsobí překračování mezí v této oblasti života?

Neposvěcené vztahy mezi muži a ženami ve sboru mohou možná zůstat skryty ostatním věřícím, ale Bůh je vidí. Pavel naznačuje dvojí následek, které hřích nečistoty a nevěry působí: jednak Bůh odnímá hříšníkům své požehnání a bude je místo toho tvrdě káznit a soudit, aby se vzpamatovali, ale také v jejich srdci ustupuje působení Ducha svatého, který je hříchem zarmucován a uhašen. To samo o sobě představuje počátek Boží kázně.

1. TESALONICKÝM 4,1-12

Posvěcený křesťanský život

Jaká hlavní témata probírá Pavel v tomto oddílu? Jak apoštol hodnotí tyto věci s ohledem na Tesalonický sbor? (Obzvláště verše 1 a 10).

Co má být podle apoštola Pavla naším hlavním motivem k tomu, abychom usilovali o posvěcení?

Jakých prostředků používal a dále používá sám Pavel k tomu, aby tesalonické křesťany přiměl k úsilí o posvěcený život (verše 1-2)?

Jakou oblast posvěcení má apoštol na mysli ve verších 3-7?

Jaké následky způsobí překračování mezí v této oblasti života?

Proč nemusí apoštol Pavel psát Tesalonickým o bratrské lásce?

„Bůh sám vás vyučil.“ Protože při svém obrácení přijali Ducha svatého a dávají mu v životě dost prostoru k volnému působení, Bůh sám skrze svého Ducha vyučil křesťany v Tesalonice k upřímné lásce vůči druhým. Ani my nemusíme lásku hledat někdo daleko mimo nás; máme-li Ducha svatého, máme i jeho lásku. Láska se nedá vymodlit, té nás musí vyučit sám Bůh.

Z verše 11 můžeme vytušit, jaké výstřelky se objevily v tesalonickém sboru. O co šlo, a jakým způsobem měli místo toho Tesaloničtí jednat?

Výzva k pokojnému (dosl. klidnému) životu není výzvou k vlažnosti, ale jde patrně o výstrahu před fanatickými výstřelky, které souvisely s přetížením učení o druhém Kristově příchodu. Výzva, aby se každý věnoval svým věcem, není povzbuzením k nezájmu o druhé, ale varováním před extrémem zmíněným v 2 Te 3,11 (ať už jde o cokoliv). V neposlední řadě je třeba, aby nikdo nezneužíval druhé a živil se vlastní poctivou prací.

Jaké pozitivní důsledky vypůsobí spořádaný život, o kterém apoštol hovořil ve verši 11? (viz. verš 12)

Předně nebudou věřící nezdravě odkázáni na druhé lidi a budou mít dost volnosti ke službě Pánu Bohu. Nejde zde opět o nezávislost ve vztazích, ale spíš o nezávislost materiální, která by mohla být v mnoha případech na překážku šíření evangelia. Druhým významným dopadem bude také skutečnost, že i nevěřící lidé pozitivně zhodnotí ovoce evangelia v životech Tesalonických křesťanů, a to je pro růst Božího království velice důležité.

Proč nemusí apoštol Pavel psát Tesalonickým o bratrské lásce?

Z verše 11 můžeme vytušit, jaké výstřelky se objevily v tesalonickém sboru. O co šlo, a jakým způsobem měli místo toho Tesaloničtí jednat?

Jaké pozitivní důsledky vypůsobí spořádaný život, o kterém apoštol hovořil ve verši 11? (viz. verš 12)

APLIKACE

Jak konkrétně ovlivňuje vaše úsilí o posvěcení pravda, že se máme nejprve líbit Pánu Bohu a teprve potom lidem?

Modlíte se za to, aby vám dal Bůh víc lásky k druhým lidem? Co od takové modlitby očekáváte? Jak je možné růst v lásce?

Apoštol varuje tesalonický sbor před fanatickým extremismem, nezdravým zasahováním do cizích záležitostí a před zahálčivostí? Má v některé z těchto tří oblastí problémy i náš sbor?

1. TESALONICKÝM 4,13 – 5,11 Naděje Kristova příchodu

Jaké téma apoštol otvírá v našem dnešním oddílu? Proč právě toto téma?

Pavel otvírá téma druhého Kristova příchodu. Důvodem jsou pochybnosti Tesalonických. Někteří ze sboru zemřeli a mezi křesťany vládla nejistota, co s nimi bude, když se nedočkali druhého Kristova příchodu. Apoštol tedy neotvírá otázku eschatologie proto, aby se nad ní spekuovalo, ale spíše jako povzbuzení a potěšení pro zarmoucené nad hrobem svých blízkých, kteří zemřeli v Kristu, a proto mají ohromnou a nadějnou budoucnost.

Jaký osud čeká křesťany, kteří už zemřeli a nedočkali se druhého Kristova příchodu?

Tito věřící lidé budou při druhém Kristově příchodu vzkříšeni a vytrženi vzhůru vstříc Pánu spolu s těmi, kdo se Kristova návratu dočkají. Mezi vykladači se vede spor o to, kam přesně vytržení do eschatologických událostí zapadá, ale takovéto spory nemají pro praktický křesťanský život žádný význam. Mrtví v Kristu budou vzkříšeni; jejich naděje není o nic menší, než naděje těch, kdo žijí. To je základní důraz Pavlova sdělení.

Co je zárukou vzkříšení nás věřících? Proč si jím můžeme být jisti?

Důležitou roli zde hraje (tak jako vůbec ve všech aspektech spasení) naše sjednocení s Kristem. Uvěřili jsme Bohu a náš život je od té doby neodlučitelně spojen s Kristem. I on zemřel, proto není nic neutěšeného na tom, že i my umíráme. Na druhou stranu, Kristus byl vzkříšen, a proto i my si můžeme být jisti svým vzkříšením. Nic nás od Krista nemůže oddělit.

Kdy k událostem druhého Kristova příchodu dojde?

To nevíme, ale s největší pravděpodobností to bude tehdy, kdy to budou všichni nejméně očekávat. Bude to náhlé a definitivní, to znamená, že už nebude možné nic změnit nebo napravit. Celé roky můžeme usínat každý večer v poklidu, že našim dveřím se zloděj vyhýbá, ale nikdo nezabrání tomu, aby jednoho dne přece jen přišel. Tak tomu bude i s Kristem.

V čem se má církev odlišovat od světa s ohledem na Kristův druhý příchod?

Pavel mluví o synech temnoty a synech světla. Synové temnoty se oddávají věcem, které jsou pro tmu příznačné - spánek, opilost, hýření, zatímco synové světla zůstávají bdělí, střízliví a připravení. A proto jedny Kristův příchod překvapí, zaskočí a bude jim zkázou, zatímco pro druhé bude vytouženým a očekávaným vysvobozením. Takový má být náš život.

1. TESALONICKÝM 4,13 – 5,11 Naděje Kristova příchodu

Jaké téma apoštol otvírá v našem dnešním oddílu? Proč právě toto téma?

Jaký osud čeká křesťany, kteří už zemřeli a nedočkali se druhého Kristova příchodu?

Co je zárukou vzkříšení nás věřících? Proč si jím můžeme být jisti?

Kdy k událostem druhého Kristova příchodu dojde?

V čem se má církev odlišovat od světa s ohledem na Kristův druhý příchod?

Jak rozumíte verši 8?

Apoštol používá obraz vojáka (podobně jako v Ef 6), aby na něm znázornil naši pohotovost a připravenost. Voják musí být na stráži, nesmí spát ani se opíjet, jinak by byl snadno přemožen nepřítelem. Také musí být řádně vyzbrojen do boje. Pro nás křesťany to znamená usilovat o život víry, lásky a naděje. Pokud zde selháváme, neobstojíme v boji o věčný život.

Co je konečným cílem vzkříšení a vytržení věřících?

„A pak už budeme navždy s Pánem... On zemřel za nás, abychom my, ať živí či zemřelí, žili spolu s ním.“ Kristus se vrátí na zem jako ženich pro svoji zasnoubenou nevěstu. Tak velice miluje svoji církev, že bez ní by nebyl na věčnosti spokojený. Proto za ni byl ochoten i zemřít, a zatímco jí chystá místo v nebi, očišťuje jí skrze Ducha svatého svým slovem. Cílem našeho života je skutečně to, abychom se navěky těšili z Otce i jeho Syna.

Co praktického mohou Tesaloničtí udělat proto, aby je Kristův druhý příchod nezaskočil (verš 11)?

Povzbuzovat se a být jeden druhému oporou je pro vytrvalost ve víře naprosto klíčové. Tesaloničtí to již činí, ale Pavel i zde není ještě plně spokojený a žádá, aby se v této věci ještě více rozhojňovali. Na cestě k věčnosti nejdeme sami, ale společně. Proto je tak nemoudré, když si to neuvědomujeme a usilujeme o život křesťanských individualistů, kteří nikoho jiného ke svému vztahu s Kristem nepotřebují.

*Jak rozumíte verši 8?**Co je konečným cílem vzkříšení a vytržení věřících?**Co praktického mohou Tesaloničtí udělat proto, aby je Kristův druhý příchod nezaskočil (verš 11)?***APLIKACE**

Co pro vás znamená učení o druhém Kristově příchodu?

Jak konkrétně si představujete život ve světle? Co to znamená bdít a být střizlivý?

Jak konkrétně se můžeme s ohledem na Kristův druhý příchod navzájem povzbuzovat a být jeden druhému oporou?

1. TESALONICKÝM 5,12-28

Pravidla sborového života

Co je posláním vedoucích sboru, a jaký k nim mají mít Tesaloničtí vztah?

Starší (biskupové) mají za úkol předsedat sboru (řídít sbor) a napomínat jednotlivé věřící (pastýřsky o ně pečovat), ale ne z pozice vládců, ale služebníků, kteří slouží nezištně a obětavě. Proto si jich mají členové sboru vážit, milovat je a podřizovat se jim jako Kristu. Zodpovědnost je tedy jak na straně představených, tak také na jednotlivých věřících. Teprve pak bude vedení sboru sloužit ke společnému růstu, jak to Kristus žádá.

Verš 14 by se dal stručně vyjádřit jako vzájemná pastorece uprostřed Kristova těla. O co konkrétně jde?

Každé společenství má své neukázněné, malomyslné i slabé a s každým z nich je třeba jednat úplně jinak. Zatímco neukáznění a zatvrzelí (v Tesalonice například zahálčiví) potřebují rázné napomenutí a usměrnění, malomyslní (pochybující a trpící) potřebují spíše slova soucitu a útěchy. A konečně slabí (patrně ti, kdo často padají do hříchu) potřebují pevné vedení. To vše je nesmírně náročné a zdlouhavé, proto je potřeba hodně trpělivosti.

Jak mají tesaloničtí křesťané vzdorovat zlu?

Zlo nikdy nemůže být přemoženo zlem. Každé zlo totiž jenom popouzí k opětovnému zlu. Je to začarovaný kruh, který může rozetnout pouze jednání vymykající se všem přirozeným reakcím, a sice dobro jako odpověď na zlo. Takové jednání je v očích světa tak překvapivé a absurdní, že samo o sobě představuje nesmírně mocné svědectví o životě v Kristu. Škoda, že ho jako křesťané tak málo kdy využíváme.

Jak má vypadat modlitebný život zdravého křesťanského společenství?

Zatímco nezralý křesťan se modlí především tehdy, když mu je zle a něco potřebuje, zralý křesťan je motivován k modlitbám především radostí a vděčností. Proto se také může modlit bez ustání. Když je mu dobře, chválí Pána, když je mu zle, prosí o Boží milost, ale přitom ve víře také předem děkuje za Boží pomoc a vysvobození.

Jaká je Boží vůle v Kristu Ježíši pro naše životy?

Z Pavlova listu vyplývá, že Pán Bůh si přeje, abychom jako jeho děti žili v radostné důvěře v jeho pomoc. To neznámá život bez problémů a bez zkoušek. Pavel má spíš na mysli to, jakým způsobem překážky života zdoláváme. Pán Bůh si přeje, aby to bylo s vírou a neoblomnou nadějí, která dokáže děkovat a chválit i uprostřed výhne těžkých zkoušek.

1. TESALONICKÝM 5,12-28

Pravidla sborového života

Co je posláním vedoucích sboru, a jaký k nim mají mít Tesaloničtí vztah?

Verš 14 by se dal stručně vyjádřit jako vzájemná pastorece uprostřed Kristova těla. O co konkrétně jde?

Jak mají tesaloničtí křesťané vzdorovat zlu?

Jak má vypadat modlitebný život zdravého křesťanského společenství?

Jaká je Boží vůle v Kristu Ježíši pro naše životy?

Co má apoštol Pavel na mysli, když varuje Tesalonické před zhášením plamene Božího Ducha? (Zvažte přitom kontext následujících veršů.)

Pro prvotní církev byly nesmírně důležité tzv. „zjevovací dary“, především dar prorocký, protože ještě nebylo sepsáno Písmo Nového Zákona a tento dar je vlastně nahrazoval. Proroci kromě povzbuzení často také volali sbor k pokání. Pro svoji nepopulární zvěst nedostávali někdy tolik prostoru, kolik by bylo třeba, a tak byl v církvi uhašen hlas Ducha svatého.

Jakým způsobem se měla církev chránit před falešnými a škodlivými naukami či vlivy?

Každé prorocké a vyučování v církvi muselo být pečlivě zkoumáno ve světle učení Starého Zákona a také prostřednictvím věřících, kteří měli zvláštní schopnost rozlišovat duchy. Církev se měla držet všeho, co bylo vysloveno z popudu Ducha svatého. To ostatní, co bylo podezřelé nebo zjevně zcestné, muselo být veřejně pojmenováno. Proroci, kteří se ukázali jako falešní, neměli už dostávat prostor k veřejnému projevu.

Co vás nejvíc zaujalo na verších verších 23-28?

Pavel zde jednak vyslovuje požehnání, kterým chce povzbudit víru Tesalonických (Bůh je jistě posvětit a zachová ve víře), ale také sbor zavazuje k přímluvným modlitbám za jeho službu a k tomu, aby jeho list četli všichni věřící. Z toho vyplývá, že Pavel nevnímá svoji epištolu pouze jako slovo lidské, ale přímo jako autoritativní Boží slovo, které nesmí být nikomu upíráno, a naopak je každý křesťan povinen toto Slovo číst a žít.

Co má apoštol Pavel na mysli, když varuje Tesalonické před zhášením plamene Božího Ducha? (Zvažte přitom kontext následujících veršů.)

Jakým způsobem se měla církev chránit před falešnými a škodlivými naukami či vlivy?

Co vás nejvíc zaujalo na verších verších 23-28?

APLIKACE

Jak vypadají modlitebné chvíle v našem sboru? Modlíme se často, radostně a vděčně nebo spíše prosíme, když něco potřebujeme?

Jakou máte na základě verš 18 představu o Boží vůli pro váš život?

Co pro vás bylo při studiu 1. Tesalonickým největším přínosem?

